

Decyzja

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r. poz. 570) oraz art. 138 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2025 r. poz. 1691),

po rozpatrzeniu odwołania i, reprezentowanych przez adwokat Magdalenę Grzymała od decyzji Prezydenta Miasta Gliwice Nr ŚR-171/2025 z dnia 4 marca 2025 r. sprawie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Zespół przemysłowo-magazynowo-usługowy wraz z segmentami socjalno-biurowymi oraz niezbędną infrastrukturą techniczną i komunikacyjną” - dz. nr: cz. 7, cz. 8/1, cz. 9/1, cz. 10/1, cz. 11/1, cz. 12/1, cz. 13/2, cz. 14/2, cz. 15/2, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 30, 31, 32, 33, 34, 35, cz. 19/2, 20/2, 21/2, 22/2, 49/2, 50/2, cz. 18/1, cz. 91, cz. 90, cz. 89, cz. 88, cz. 87, cz. 86, cz. 85, cz. 84, cz. 83, cz. 82, cz. 81, cz. 80, cz. 79, cz. 78, cz. 77, cz. 76, cz. 75, cz. 74, cz. 73, cz. 72, cz. 71, cz. 70, cz. 69, cz. 68, cz. 67, cz. 66, 662/4, 661, 663/2, cz. 656, cz. 664/2, 657/2, 65/2, obręb Bojków Wschód w Gliwicach.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:
Przewodnicząca składu orzekającego – Katarzyna Stebnicka (sprawozdawca)
Członek składu orzekającego – Kamila Koziara
Członek składu orzekającego – Anna Kajzerek – Dziwoki

na posiedzeniu niejawnym w dniu 27 kwietnia 2026 r.

orzekło

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję

Uzasadnienie

Decyzją Nr ŚR-171/2025 z dnia 4 marca 2025 r. organ pierwszej instancji orzekł jak to opisano powyżej. W uzasadnieniu orzeczenia organ ten wskazał i wyjaśnił motywy wydanego rozstrzygnięcia.

Odwołanie od ww. decyzji w piśmie z dnia 2 kwietnia 2025 r. wniosły strony postępowania: i, reprezentowane przez adwokat Magdalenę Grzymała Zaskarżonej decyzji zarzucono naruszenie przepisów postępowania oraz prawa materialnego. W konsekwencji pełnomocnik stron wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości z uwzględnieniem odwołania, ewentualnie uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji

Organ pierwszej instancji pismem znak sprawy: SR.6220.1.51.2022 z dnia 11 kwietnia 2025 r. przekazał ww. odwołanie do Kolegium.

Pismem z dnia 6 czerwca 2025 r., pełnomocnik spółki: Portfel Alliance Silesia V Sp. z o.o. z siedzibą przy ul. Ogrodowej 58, 00-876 Warszawa zwróciła się o zawieszenia postępowania administracyjnego prowadzonego przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w sprawie z odwołania i, reprezentowanych przez adwokat Magdalenę Grzymała od decyzji Prezydenta Miasta Gliwice Nr ŚR-171/2025 z dnia 4 marca 2025 r. sprawie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia pod

nazwą: „Zespół przemysłowo-magazynowo-usługowy wraz z segmentami socjalno-biuroowymi oraz niezbędną infrastrukturą techniczną i komunikacyjną”

Postanowieniem Nr SKO.OS/41.9/292/2025/6365/KS z dnia 13 czerwca 2025 r. Kolegium zawiesiło na wniosek postępowanie administracyjne prowadzone przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w sprawie z odwołania i, od decyzji Prezydenta Miasta Gliwice Nr ŚR-171/2025 z dnia 4 marca 2025 r.

Postanowieniem Nr SKO.OS/41.9/848/2025/6365/KS z dnia 29 września 2025 r. Kolegium podjęło na wniosek zawieszono postępowanie administracyjne w sprawie z odwołania i, od decyzji Prezydenta Miasta Gliwice Nr ŚR-171/2025 z dnia 4 marca 2025 r.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach po rozpatrzeniu odwołania decyzją Nr SKO.OS/41.9/848/2025/6365/KS z dnia 28 października 2025 r., uchyliło w całości decyzję Prezydenta Miasta Gliwice Nr ŚR-171/2025 z dnia 4 marca 2025 r., a sprawę przekazało do ponownego rozpatrzenia przez ten organ. W uzasadnieniu decyzji Kolegium przedstawiło argumentację za tak podjętym rozstrzygnięciem.

W dniu 14 listopada 2025 r. do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach wpłynął sprzeciw od ww. decyzji Portfel Alliance Silesia V sp. z o.o. reprezentowanego przez adwokata dr Jana Wszółka.

Wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 19 stycznia 2026 r. sygn. akt: II SA/Gl 1488/25 uchylono zaskarżoną decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OS/41.9/848/2025/6365/KS z dnia 28 października 2025 r.

Podstawę materialnoprawną niniejszego rozstrzygnięcia stanowią przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 z późn. zm.), dalej jako: „ustawa” lub „ustawa – oos”.

Art. 71 ust. 1 ustawy stanowi, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.

Zgodnie z ust. 2 ww. przepisu uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Przepis art. 72 ust. 1 wskazuje, iż wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji wymienionych w punktach 1- 29.

Zgodnie z art. 73 ust. 1 ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Przepis art. 74 ust. 1 ustawy stanowi o elementach wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych.

Zgodnie z ust. 3. jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie do brzmienia ust. 3a. stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;

- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Przepis art. 75 ust. 1 ustawy stanowi o organie właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Z treści art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia.

Ustęp 2 pkt 2 stanowi, że uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzeniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 2 postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1, wydaje się po zasięgnięciu opinii: organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3a, 10-19 i 21-29, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b.

Przepis art. 59 ust. 1 ustawy stanowi, że przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko: 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839) do przedsięwzięć.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne jak i obowiązujący stan prawny stwierdza, co następuje:

W pierwszej kolejności Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że dokonało badania wstępnego wniesionego odwołania i stwierdziło, że odwołanie to jest dopuszczalne. Kolegium w oparciu o akta sprawy ustaliło, że Państwo Marek i Jolanta Błaszczuk są właścicielami działki nr 29, obręb Bojków Wschód. Działka ta graniczy z planowaną inwestycją, a niektóre mapy znajdujące się w aktach sprawy organu pierwszej instancji wskazują, że działka ta stanowi teren realizacji inwestycji. Wobec powyższego Państwo Marek i Jolanta Błaszczuk są stronami przedmiotowego postępowania.

Następnie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach przeszło do badania terminowości wniesienia ww. odwołania i stwierdziło, że odwołanie to zostało złożone w terminie.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1),
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2),

3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W myśl § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Zgodnie z § 2a ww. przepisu jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów. Stosownie do brzmienia § 2b przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4. Natomiast stosownie do § 4 ww. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Z treści wyżej przywołanego art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego wynika, że przepis ten zawiera zamknięty katalog decyzji organu odwoławczego. Oznacza to, że organ odwoławczy nie jest uprawniony do wydania decyzji o sentencji innej niż wymienione w komentowanym przepisie.

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje również, że orzekając w przedmiotowej sprawie orzekło w ramach związania prawomocnym wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 19 stycznia 2026 r.. sygn. akt: II SA/GI 1488/25.

Wskazać należy, że prawomocny wyrok sądu administracyjnego wiąże w sprawie, w której został wydany. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy, w myśl przepisu art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Kolegium związane jest oceną prawną i wskazaniem co do dalszego postępowania wyrażonymi w wyżej wskazanych orzeczeniach. Jak to bowiem wynika z ugruntowanego stanowiska sądów administracyjnych, skutki wyroku sądu administracyjnego dotyczą każdego nowego postępowania prowadzonego w zakresie danej sprawy i obejmują zarówno postępowanie sądowo administracyjne, w którym orzeczenie to zostało wydane; postępowanie administracyjne, w którym zapadło zaskarżone rozstrzygnięcie administracyjne; przyszłe postępowanie administracyjne, w tym także w sprawie stwierdzenia nieważności aktu i wznowienia postępowania administracyjnego, oraz ewentualne przyszłe postępowanie sądowo administracyjne, w tym także przed Naczelnym Sądem Administracyjnym w przypadku ewentualnego rozpoznawania skargi kasacyjnej od ponownego wyroku sądu pierwszej instancji (por.: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 17 marca 2009 r., sygn. akt I SA/Łd 1230/08, Lex Nr 493588). Stąd skutkiem wyroku sądu administracyjnego w toku każdego z tych postępowań jest zakaz formułowania nowych ocen prawnych – sprzecznych z wyrażonym wcześniej przez sąd administracyjny poglądem.

Z uwagi na powyższe Kolegium ponownie rozstrzygając sprawę, związane jest oceną wyrażoną w prawomocnym wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 19 stycznia 2026 r. sygn. akt: II SA/GI 1488/25, którym uchylono zaskarżoną decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OS/41.9/848/2025/6365/KS z dnia 28 października 2025 r. W wyroku tym Wojewódzki

Sąd Administracyjny w Gliwicach wskazał, że sprzeciw zasługuje na uwzględnienie. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach zważył, co następuje: „Zaakcentować należy, że organ odwoławczy może skorzystać z art. 138 § 2 k.p.a. dopiero wtedy, gdy przeprowadzona w postępowaniu odwoławczym analiza zgromadzonego dotychczas materiału dowodowego nie pozwala na pełne ustalenia dotyczące tych okoliczności faktycznych, które determinują treść rozstrzygnięcia danej sprawy administracyjnej. W realiach rozpoznawanej sprawy oznacza to, że skoro organ odwoławczy podnosi kwestię niewyjaśnienia kumulacji oddziaływań planowanej inwestycji z innymi przedsięwzięciami, to powinien w pierwszej kolejności dokonać samodzielnej oceny` dotychczas zgromadzonego materiału dowodowego w celu wyjaśnienia tej kwestii. Nie wystarczy ograniczenie się przez organ odwoławczy do stwierdzenia, że organ t instancji nie badał tej kwestii. Nawet gdyby z uzasadnienia decyzji organu I instancji wynikało, że organ tej kwestii nie badał, to okoliczność ta nie zwalniała automatycznie organu odwoławczego z samodzielnej oceny tej kwestii w oparciu o " dostępny materiał dowodowy. Same braki uzasadnienia decyzji organu I instancji nie stanowią wystarczającej podstawy do zastosowania art. 138 § 2 k.p.a. Rola organu odwoławczego nie może być sprowadzona wyłącznie do kontroli legalności rozstrzygnięcia organu I instancji. W świetle przepisów p.p.s.a. takie ograniczone w swej istocie działania są właściwe dopiero dla sądu administracyjnego. W postępowaniu administracyjnym instancja odwoławcza ma charakter merytoryczny W. istocie w równym stopniu jak w postępowaniu pierwszoinstancyjnym. Wymaga to od organu samodzielnego przeanalizowania całości zgromadzonego materiału dowodowego w celu wyjaśnienia okoliczności istotnych z punktu widzenia rozstrzygnięcia. Dopiero stwierdzenie, że dostępny dla organu odwoławczego materiał dowodowy jest niekompletny i to w takim stopniu, że jego uzupełnienie przekraczałoby ramy dopuszczalnego w postępowaniu odwoławczym uzupełniającego postępowania dowodowego, uprawnia organ odwoławczy do zastosowania art. 138 § 2 k.p.a. Tymczasem w kontrolowanej obecnie decyzji Kolegium w istocie nie przedstawiło własnej analizy dotyczącej zagadnień kumulacji oddziaływań z innymi przedsięwzięciami, koncentrując swoją uwagę na niedostatkach wyjaśnień. zaprezentowanych w uzasadnieniu decyzji organu I instancji. Co więcej, Kolegium wprost stwierdziło, że znajdujący się już w aktach raport o oddziaływaniu na środowisko zawiera informacje, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 3b ustawy z dnia, 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Takie stwierdzenie odczytywać można jako w istocie przyznanie przez Kolegium, że w omawianym zakresie raport jest kompletny. Pomimo tego organ odwoławczy, choćby w oparciu o wspomniany raport, nie dokonał samodzielnej oceny powiązań z innymi przedsięwzięciami, poprzestając na wytknięciu organowi I instancji braku takiej oceny. Niepotrzebnie przy tym Kolegium skupiło swoją uwagę na wcześniejszej decyzji Prezydenta Miasta Gliwice z dnia 19 marca 2019 r. nr ŚR- 195/2019, skoro wedle raportu realizacja jednej inwestycji wykluczy możliwość realizacji drugiej. W konsekwencji, w ocenie Sądu, bez przeprowadzenia przez organ odwoławczy samodzielnej i pełnej oceny powiązań z innymi przedsięwzięciami (w oparciu choćby o już dostępny materiał dowodowy) przedwczesnym było przejście przez ten organ do zastosowania art. 138 § 2 k.p.a. W ocenie Sądu podstaw do zastosowania art. 138 § 2 k.p.a. nie dawało również podniesione przez Kolegium pominięcie działki nr 29. Do zagadnienia tego Odniósł się inwestor w piśmie stanowiącym odpowiedź na odwołanie. Z uzasadnienia zaskarżonej sprzeciwem decyzji nie sposób jednak ustalić, czy organ odwoławczy w ogóle zapoznał się z tym stanowiskiem. Inwestor zaś wskazał, że według raportu wszelkie normy środowiskowe dotyczące oddziaływania na działkę nr 29 w zakresie emisji zanieczyszczeń od powietrza są spełnione, a przedsięwzięcie nie będzie zmieniać stosunków wodnych na terenach sąsiednich i wyposażone będzie w sieć kanalizacji. Stanowisko Kolegium o pominięciu działki nr 29 nie

zostało natomiast poparte dokładną analizą Raportu, a organ swoją uwagę skoncentrował wyłącznie na stwierdzeniu organu I instancji, że „Najbliższe sąsiedztwo planowanej inwestycji stanowią: - od strony północnej — autostrada A4, dalej tereny przemysłowe”. Ponadto gdyby nawet przyjąć, że w wyniku dokładnej analizy faktycznie okazać by się miało, że kwestia oddziaływania inwestycji na teren działki nr 29 nie została wystarczająca wyjaśniona, to w pierwszej kolejności rozważyć należałoby przeprowadzenie uzupełniającego postępowania dowodowego. Dopiero zaś wykazanie, że granice takiego postępowania wykroczyłyby poza dopuszczalny zakres postępowania dowodowego, które może prowadzić organ odwoławczy, otwierałoby możliwość zastosowania art. 138 § 2 k.p.a. Tego wszystkiego zabrakło jednak w kontrolowanej obecnie decyzji Kolegium. Ponadto nie wiadomo dlaczego Kolegium wytknęło organowi I instancji niepełną ocenę zgodności planowanej inwestycji z planem miejscowym, skoro jednocześnie w żaden sposób nie wyjaśniło dlaczego samo odstąpiło od przeprowadzenia takiej oceny. Znikąd nie wynika przy tym, aby do przeprowadzenia takiej oceny koniecznym było uzupełnienie zgromadzonego dotychczas materiału. Za niewystarczające i tym samym przedwczesne uznać należało także zdyskwalifikowanie przez Kolegium postanowienia RDOŚ z 5 listopada 2024 r. Zdaniem Sądu nie wystarcza bowiem ogólnikowe stwierdzenie, że materiał dowodowy, którym dysponował ten organ był niekompletny. Koniecznym było wykazanie, że podniesiona przez Kolegium niekompletność tego materiału była tego rodzaju i miała taki zakres, że mogła wpłynąć na treść tego postanowienia RDOŚ. Wykazanie zaś tego rodzaju możliwego wpływu wymagało od organu odwoławczego przeprowadzenia szczegółowej analizy porównawczej, w ramach której należało wskazać na czym polegały braki, a przede wszystkim należało wykazać, że ze względu na regulację materialnoprawną, w oparciu o którą RDOŚ zajmował swoje stanowisko, braki ten mogły istotnie wpłynąć na treść stanowiska tego organu.”

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołania i, reprezentowanych przez adwokat Magdalenę Grzymała od decyzji Prezydenta Miasta Gliwice Nr ŚR-171/2025 z dnia 4 marca 2025 r. sprawie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Zespół przemysłowo-magazynowo-usługowy wraz z segmentami socjalno-biurowymi oraz niezbędną infrastrukturą techniczną i komunikacyjną” - dz. nr: cz. 7, cz. 8/1, cz. 9/1, cz. 10/1, cz. 11/1, cz. 12/1, cz. 13/2, cz. 14/2, cz. 15/2, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 30, 31, 32, 33, 34, 35, cz. 19/2, 20/2, 21/2, 22/2, 49/2, 50/2, cz. 18/1, cz. 91, cz. 90, cz. 89, cz. 88, cz. 87, cz. 86, cz. 85, cz. 84, cz. 83, cz. 82, cz. 81, cz. 80, cz. 79, cz. 78, cz. 77, cz. 76, cz. 75, cz. 74, cz. 73, cz. 72, cz. 71, cz. 70, cz. 69, cz. 68, cz. 67, cz. 66, 662/4, 661, 663/2, cz. 656, cz. 664/2, 657/2, 65/2, obręb Bojków Wschód w Gliwicach i mając na uwadze wytyczne Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach w wyroku z dnia 19 stycznia 2026 r.. sygn. akt: II SA/Gl 1488/25, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że raz jeszcze przeprowadziło postępowanie, w zakresie w jakim postępowanie to przeprowadził organ pierwszej instancji. Po rozpoznaniu sprawy w oparciu o materiał dowodowy zebrany w toku postępowania przez organ pierwszej instancji Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że postępowanie organu pierwszej instancji w przedmiotowej sprawie było prawidłowe. Również zaskarżona decyzja tego organu, wydana po przeprowadzeniu tego postępowania nie zawiera wad, które miałyby wpływ na zapadłe rozstrzygnięcie.

W świetle powyższego Kolegium orzekło o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji Nr ŚR-171/2025 z dnia 4 marca 2025 r

Prowadząc postępowanie odwoławcze w sprawie, w oparciu o akta sprawy przekazane przez organ pierwszej instancji, Kolegium stwierdza, że inwestor - Portfel Alliance Silesia V Sp. z o.o. z siedzibą przy ul. Ogrodowej 58, 00-876 Warszawa, pismem z dnia 13 września 2022 r. wystąpiła do Prezydenta Miasta Gliwice z wnioskiem w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Zespół przemysłowo-

magazynowo-usługowy wraz z segmentami socjalno-biuroowymi oraz niezbędną infrastrukturą techniczną i komunikacyjną" Jak wynika z akt sprawy planowane przedsięwzięcie polega na budowie zespołu przemysłowo-magazynowo-usługowego wraz z infrastrukturą techniczną i komunikacyjną i z uwagi na powierzchnię zabudowy wynoszącą powyżej 1 ha zostało zakwalifikowane do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 54 b t rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019, poz. 1839 ze zm.). Z uwagi na możliwość zainstalowania stacji redukcyjno-pomiarowej podwyższonego ciśnienia dla technologii regazyfikacji LNG i naziemnych zbiorników na gaz LNG/LPG/CNG oraz budowę parkingów i dróg jako kwalifikację wskazano również § 3 ust. 1 pkt 31, pkt 37d, pkt 58 b i pkt 62 ww. rozporządzenia.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że ww. wniosek, który zainicjował postępowanie w sprawie jest kompletny i zawiera wszystkie prawem przewidziane elementy. Również dołączona do wniosku karta informacyjna przedsięwzięcia została sporządzona zgodnie z art. 62a tej ustawy. W tym zakresie organ pierwszej instancji prawidłowo ocenił ww. wniosek oraz określił rodzaj i charakter przedmiotowego przedsięwzięcia.

Ponieważ przedsięwzięcie, którego dotyczył ww. wniosek, jest przedsięwzięciem, o którym mowa w art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i uzyskanie dla tego przedsięwzięcia decyzji środowiskowej jest niezbędne do uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę (art. 72 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy) organ pierwszej instancji wszczął postępowanie w sprawie.

Prezydent Miasta Gliwice, w trybie art. 64 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 pismami z dnia 21 października 2022 r. wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Gliwicach oraz Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie o opinie w zakresie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko i ewentualnego zakresu raportu.

Prezydent Miasta Gliwice postanowieniem nr ŚR-14/2023 z dnia 22 lutego 2023 r., stwierdził obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko oraz określił zakres raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Pełnomocnik wnioskodawcy pismem z dnia 1 czerwca 2023 r., złożył raport o oddziaływaniu na środowisko. W toku postępowania ww. raport został uzupełniony. Kolegium uznało, że informacje dostępne w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko są wystarczające, aby ocenić oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Nadto w ocenie Kolegium raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko spełnia wszelkie wymagania ustawowe. Należy przy tym wskazać na uzasadnienie wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 19 stycznia 2026 r. sygn. akt: II SA/Gl 1488/25, cyt: „Co więcej, Kolegium wprost stwierdziło, że znajdujący się już w aktach raport o oddziaływaniu na środowisko zawiera informacje, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 3b ustawy z dnia, 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Takie stwierdzenie odczytywać można jako w istocie przyznanie przez Kolegium, że w omawianym zakresie raport jest kompletny.” Kolegium we wcześniejszej decyzji nie zakwestionowało zawartości raportu o oddziaływaniu na środowisko tylko zarzuciło, że organ pierwszej instancji nie dokonał oceny powiązań z innymi przedsięwzięciami w oparciu o treść raportu. W ponownie prowadzonym

postępowaniu odwoławczym Kolegium oceniło zebrany materiał dowodowy pod kątem kumulacji oddziaływań, o czym poniżej.

Następnie organ pierwszej instancji w trybie art. 77 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy pismami z dnia 16 czerwca 2023 r., z dnia 21 sierpnia 2023 r. (przekazując uzupełnienie do raportu z dnia 10 sierpnia 2023 r.), z dnia 20 października 2023 r. (przekazując uzupełnienie do raportu z dnia 10 października 2023 r.) i z dnia 2 listopada 2023 r. (przekazując dodatkowe informacje do uzupełnienia z dnia 10 października 2023 r.) wystąpił o wymagane uzgodnienia i opinie do organów współdziałających, tj. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia i do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Gliwicach o opinię dla planowanego przedsięwzięcia.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach postanowieniem z dnia 29 listopada 2023 r., znak: WOOS.4221.51.2022.MK2.3 uzgodnił przedsięwzięcie i wydał warunki realizacji przedsięwzięcia.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Gliwicach w opinii z dnia 18 lipca 2023 r., znak: NS-ZNS.9022.3.36.2023.1 pozytywnie zaopiniował planowane przedsięwzięcie oraz określił warunki realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia.

Następnie po uzupełnieniu i ujednoczeniu raportu organ pierwszej instancji wystąpił raz jeszcze do organów współdziałających. W efekcie Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach postanowieniem z dnia 5 listopada 2024 r., znak: WOOS.4221.88.2024.MK2.3 uzgodnił przedsięwzięcie i wydał warunki realizacji przedsięwzięcia. Z kolei Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Gliwicach podtrzymał opinię z dnia 18 lipca 2023 r., znak: NS-ZNS.9022.3.36.2023.1.

W toku postępowania organ pierwszej instancji dokonał oceny czy lokalizacja planowanej inwestycji jest zgodna z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego miasta Gliwice dla obszaru obejmującego część „dzielnicy Bojków” położoną pomiędzy ul. Bojkowską a autostradami A1 i A4 - etap I (uchwała nr LIII/1123/2024 Rady Miasta Gliwice z dnia 25 stycznia 2024 r., Dz. Urz. Woj. Śląskiego z 2024 r., poz. 1254). Organ pierwszej instancji wskazał, że planowane przedsięwzięcie będzie zgodne z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, o ile zostanie zrealizowane w granicach terenu 2U/P, nie naruszając zapisów obowiązującego planu miejscowego dla terenu KPJ.

Organ pierwszej instancji przeprowadził ocenę oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko i zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy zapewnił możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu. W myśl art. 33 ustawy podano do publicznej wiadomości informację z dnia 21 grudnia 2023 r. o przystąpieniu do prowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. W informacji wskazano 30-dniowy termin na składanie uwag, wniosków i zastrzeżeń w sprawie. W wyznaczonym terminie nie wniesiono uwag, wniosków czy zastrzeżeń w sprawie.

Postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie było prawidłowe.

W trakcie toczącego się postępowania Prezydent Miasta Gliwice przeprowadził szereg czynności wyjaśniających w sprawie i zebrał cały materiał dowodowy niezbędny do wydania rozstrzygnięcia w sprawie, a następnie wydał zaskarżoną decyzję.

W toku trwającego postępowania organ pierwszej instancji zapewnił stronom czynny udział w postępowaniu. Przed wydaniem zaś zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji poinformował strony o możliwości wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych uwag – stosownie do treści art. 10 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego. Organ pierwszej instancji w uzasadnieniu decyzji opisał udział stron w postępowaniu.

Z kolei przed wydaniem zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował strony o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie i możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz

możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych materiałów i dowodów oraz zgłoszonych żądań.

Kolegium stwierdza zatem, że postępowanie organu pierwszej instancji było przeprowadzone zgodnie z przepisami prawa, został zebrany cały materiał dowodowy niezbędny do wydania rozstrzygnięcia w sprawie, a także zapewniono stronom i pełnomocnikowi strony czynny udział w sprawie. W ocenie Kolegium postępowanie organu pierwszej instancji nie zostało dotknięte uchybieniami wpływającymi na wynik postępowania, a zebrany materiał dowodowy pozwalał na wydanie rozstrzygnięcia w sprawie.

Kolegium wskazuje, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest decyzją związaną, co oznacza, że w przypadku wykazania, że przedsięwzięcie nie będzie negatywnie oddziaływać na środowisko organ winien uwzględnić wnioski i ustalić środowiskowe warunki realizacji przedsięwzięcia. Z kolei decyzja o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia może być wydana jedynie w przypadkach określonych w ustawie.

Biorąc pod uwagę powyższe Kolegium nie stwierdziło, aby w sprawie zachodził któryś z przypadków odmowy.

Przy orzekaniu Kolegium wzięło pod uwagę, iż wnioski sformułowane w trakcie postępowania przez organ uzgadniający – Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach w postanowieniu z dnia 5 listopada 2024 r., znak: WOOS.4221.88.2024.MK2.3 zostały uwzględnione w zaskarżonej decyzji. Kolegium wskazuje również, że wykorzystano wszystkie wnioski sformułowane przez organ opiniujący – Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Gliwicach a zawarte w opinii z dnia 18 lipca 2023 r., znak: NS-ZNS.9022.3.36.2023.1. Wzięto również pod uwagę wszystkie wskazania Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie zawarte w opinii z dnia 27 grudnia 2022 r., znak: GL.ZZŚ.1.435.182.2022.MS.

Przechodząc do treści zaskarżonej decyzji Kolegium zauważa, że zawiera ona wszystkie elementy wynikające z treści art. 107 kodeksu postępowania administracyjnego. Zawiera ona obszernie uzasadnienie faktyczne obejmujące opis przebiegu postępowania oraz analizę zebranego w sprawie materiału dowodowego, ze wskazaniem przesłanek wydanego rozstrzygnięcia oraz prawidłowe uzasadnienie prawne. Kolegium zauważa dalej, że zaskarżona decyzja organu pierwszej instancji zawiera wszystkie prawem przewidziane elementy, w tym prawidłowe uzasadnienie faktyczne i prawne. Kolegium podziela stanowisko organu pierwszej instancji zawarte w zaskarżonej decyzji.

Decyzja ta została doręczona wszystkim stronom postępowania.

Z uwagi na powyższe Kolegium, w oparciu o art. 138 § 1 pkt 1 kodeksu postępowania administracyjnego, orzekło o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji.

Odnosząc się z kolei do treści odwołania strony Kolegium stwierdza, że argumenty zawarte w ww. odwołaniu nie są zasadne. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nie stwierdziło wadliwości postępowania organu pierwszej instancji, w zakresie wskazanym w wyżej przywołanym odwołaniu i nie potwierdziło występowania wskazanych w tymże odwołaniu uchybień. W ocenie Kolegium zaskarżona decyzja organu pierwszej instancji nie zawiera ww. wad, czego konsekwencją jest utrzymanie zaskarżonej decyzji w mocy. Tym samym Kolegium uznało ww. zarzuty za niezasadne.

Kolegium odnosząc się do zarzutu problemu kumulacji przedsięwzięć, wskazuje, że po ponownej analizie akt sprawy, w tym raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko stwierdza, że znajdujące się tam informacje są wystarczające do oceny ewentualnej kumulacji przedsięwzięć. Należy pamiętać, że zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem sądów administracyjnych, kumulacja dotyczy oddziaływań na środowisko, a nie samych przedsięwzięć będących ich źródłem. Kumulacji podlegają zatem hałas, emisje do

powietrza, presja komunikacyjna czy oddziaływanie na wody podziemne – niezależnie od tego, czy wynikają one z jednego obiektu, kilku etapów tej samej inwestycji, czy też z istniejącej zabudowy i infrastruktury transportowej. W tym miejscu Kolegium nadmienia za wyrokiem, którym jest związane w niniejszej sprawie, że: „Niepotrzebnie przy tym Kolegium skupiło swoją uwagę na wcześniejszej decyzji Prezydenta Miasta Gliwice z dnia 19 marca 2019 r. nr ŚR- 195/2019, skoro wedle raportu realizacja jednej inwestycji wykluczy możliwość realizacji drugiej.”

Biorąc to wszystko pod uwagę Kolegium wskazuje, że z dostępnego materiału dowodowego wynika, że znaczenie pod względem możliwości kumulacji oddziaływań może wykazywać oddziaływanie na jakość powietrza atmosferycznego oraz oddziaływanie na klimat akustyczny. Jednakże z przedstawionych przez inwestora obliczeń wynika, że realizacja inwestycji nie spowoduje powstania ponadnormatywnego oddziaływania na jakość powietrza. W zakresie emisji hałasu, obecnie wpływ na lokalny klimat akustyczny w rejonie planowanej inwestycji mają autostrada A1 i autostrada A4. W sąsiedztwie brak jest innych zakładów o podobnym charakterze działalności, z którymi mogłoby występować oddziaływanie skumulowane. Podobne przedsięwzięcia (duże obszarowo hale) zlokalizowane są na północ od inwestycji, za autostradą A4. Z uwagi na odległość i lokalizację za autostradą, nie będą miały wpływu na oddziaływanie skumulowane z planowanym zamierzeniem. Lokalizacja inwestycji między autostradą a zabudową chronioną zmniejszy natomiast oddziaływanie hałasu drogowego z autostrady.

Odnośnie pominięcia w postępowaniu działki nr 29 Wojewódzkie Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 19 stycznia 2026 r. sygn. akt: II SA/Gl 1488/25, którym Kolegium jest związane, podnosi: „W ocenie Sądu podstaw do zastosowania art. 138 § 2 k.p.a. nie dawało również podniesione przez Kolegium pominięcie działki nr 29. Do zagadnienia tego Odniósł się inwestor w piśmie stanowiącym odpowiedź na odwołanie. Z uzasadnienia zaskarżonej sprzeciwem decyzji nie sposób jednak ustalić, czy organ odwoławczy w ogóle zapoznał się z tym stanowiskiem. Inwestor zaś wskazał, że według raportu wszelkie normy środowiskowe dotyczące oddziaływania na działkę nr 29 w zakresie emisji zanieczyszczeń od powietrza są spełnione, a przedsięwzięcie nie będzie zmieniać stosunków wodnych na terenach sąsiednich i wyposażone będzie w sieć kanalizacji. Stanowisko Kolegium o pominięciu działki nr 29 nie zostało natomiast poparte dokładną analizą Raportu, a organ swoją uwagę skoncentrował wyłącznie na stwierdzeniu organu I instancji, że „Najbliższe sąsiedztwo planowanej inwestycji stanowią: - od strony północnej — autostrada A4, dalej tereny przemysłowe”. Ponadto gdyby nawet przyjąć, że w wyniku dokładnej analizy faktycznie okazać by się miało, że kwestia oddziaływania inwestycji na teren działki nr 29 nie została wystarczająco wyjaśniona, to w pierwszej kolejności rozważyć należałoby przeprowadzenie uzupełniającego postępowania dowodowego”.

Mając powyższe na uwadze, z akt sprawy wynika, że wszystkie działki sąsiadujące z planowaną inwestycją zostały uwzględnione w analizach środowiskowych, w tym działka nr 29. Jak wynika z wyjaśnień inwestora wszelkie obliczenia dotyczące emisji zanieczyszczeń uwzględniają fakt, iż działka nr 29 bezpośrednio sąsiaduje z planowaną inwestycją. Działka nr 29 była ujęta w analizie zmiany stosunków wodnych i gruntowo-wodnych, wpływu na lokalne wiatry czy analizy zgodności z planem miejscowym.

Kolegium ma świadomość uciążliwości jakie niesie ze sobą planowane przedsięwzięcie, jednakże jak już wskazano powyżej decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest decyzją związaną, a decyzja o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia może być wydana jedynie w przypadkach określonych w ustawie. Powyżej zostały wymienione. W przedmiotowej sprawie Kolegium takich przypadków nie odnotowało. Zaznaczy również należy, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wyznacza jedynie środowiskowe ramy realizacji przedsięwzięcia mające

na celu ochronę środowiska przy realizacji przedsięwzięcia, natomiast żaden przepis prawa nie wymaga, aby do pozytywnej decyzji konieczne było uzyskanie akceptacji, zgody właścicieli sąsiadujących z inwestycją nieruchomości (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 12 grudnia 2017 r., sygn. akt: II SA/Ol 836/17).

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt. 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt. 11 lit. a, b i c ustawy oraz art. 85 ust. 3 ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu I instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Pouczenie

Na niniejszą decyzję nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego, jednak strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne sprzeciwu określają art. 46, 47, art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2026 r. poz.143 ze zm.).

Wniesienie sprzeciwu od niniejszej decyzji wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 100 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Anna Kajzerek – Dziwoki

/właściwy podpis na oryginale/

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Kamila Koziara

/właściwy podpis na oryginale/

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Katarzyna Stebnicka

/właściwy podpis na oryginale/

Otrzymują:

1/. Adwokat Magdalena Grzymała - pełnomocnik e – doręczenie: AE:PL-16474-45202-SJTEA-11
Kancelaria Adwokacka Adwokat Magdalena Grzymała, ul. Jesionowa 9a/102, 40-159 Katowice

2/. Pani Magdalena Pomierska - pełnomocnik wnioskodawcy

Tacakiewicz Ferma Kresiek Sp. z o.o., ul. Jeleniogórska 18B, 60-179 Poznań, e – doręczenie: PUH

3/. pozostałe strony postępowania poprzez publiczne obwieszczenie zgodnie z art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego

4/. Prezydent Miasta Gliwice e – doręczenie: PURDE

5/. Aa.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach e – doręczenie: AE:PL-50844-78007-IRSIV-24
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Gliwicach e – doręczenie: AE:PL-26493-58203-EAJVB-24
3. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zarząd Zlewni w Gliwicach e – doręczenie: AE:PL-41992-51872-AJEDJ-22

Klauzula informacyjna

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) informuję, że:

- Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze z siedzibą w Katowicach, ul. H. Dąbrowskiego 23.
- Inspektorem Ochrony Danych w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Katowicach jest Krzysztof Morkis, e-mail: IOD@katowice.sko.gov.pl
- Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na podstawie:
 - ❖ art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
 - ❖ art. 9 ust. 1 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
 - ❖ art. I oraz art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.
- Dane osobowe nie będą udostępniane podmiotom innym niż upoważnione na podstawie prawa lub zawartych umów.
- Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane od momentu zakończenia postępowania przez okres co najmniej 10 lat.
- Posiada Pani/Pan prawo dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawienia oraz prawo do wniesienia skargi do organu nadzorczego (tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych).
- Dane udostępnione przez Panią/Pana nie będą podlegały profilowaniu.

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
Grzegorz Łaszczycza

